

Bogár László: Indexre tettek

2013 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A mai fiatalabb nemzedékek számára talán már nem is egészen világos, hogy mit is takar a címben jelzett kifejezés. Nos, az indexre tenni szófordulat annyit tesz, hogy valakinek a gondolatait, de legalábbis azok szóban és írásban való terjesztését megakadályozzák.

Az eredete közel félezer évre nyúlik vissza, és a lexikonban ezt olvashatjuk róla: „Az Index librorum prohibitorum (latin, jelentése: tiltott könyvek jegyzéke) azon könyvek listája, amelyeknek olvasásához a római katolikus egyház nem adta hozzájárulását, és hívei számára kifejezetten tiltott. A lista összeállításának az volt a célja, hogy megakadályozzák a teológiailag helytelen, a katolikus hit és erkölcs szempontjából veszedelmes tanok terjedését.”

Magyarország vezet? internetes hírportálja nyilván nem véletlenül választotta a nevét. Ha jóhiszem?en közelítünk a kérdéshez, azt is feltételezhetnénk, hogy az index szó a portál nevében egyszer?en csak „jegyzék, lista” jelentésében szerepel, vagy „mutatóként”, hiszen egy ilyen jegyzék, lista „megmutatja” például, hogy a történések közül mi fontos és mi nem. És ez nem csekélység, s?t ez a „tematizációs” hatalom közvetlen megnyilvánulása, márpedig a tematizációs és értelmez? hatalom a globális média két rejtett és ellen?rizhetetlen hatalomgyakorlási formája.

A tematizáció azt mondja meg, hogy „mir?l”, az értelmez? hatalom pedig azt mondja meg, hogy „mit” illik gondolnia annak, akinek kedves az élete. Vagyis annak, aki nem akarja, hogy indexre tegyék. És ezzel el is jutottunk a lényeghez.

Az Index ugyanis érdekes, színes, elegáns, liberális, kiegyensúlyozottságra törekv? portál. De csak azért lehet ilyen, mert az általa tiltójegyzékre tett személyek nevetség tárgyává tételének és/vagy megbélyegzésének piszkos munkáját „bátor és gerinces” módon a blogjainak „névtelen” ítéletvégrehajtóira hagyja.

„Indexre kerülésem” történetével önmagában nem merném untatni a Magyar Hírlap olvasóit, ám úgy érzem, a következ?kben összefoglalt történet messze túlmutat szerény személyemen, mert megmutatja a megbélyegzés és nevetségessé tétel kegyetlen mechanizmusát. Mivel néhány napja egy éven belül harmadszor kerültem az Index tiltólistájára, ez felbátorít arra, hogy összefoglaljak néhány gondolatot a mechanizmus m?ködésér?l.

Az els? esetem 2012. április 15-én történt. Másnap a Corvinus Egyetemre voltam hivatalos, egy hallgatói körrel találkoztam, akik jelezték, hogy harminc f? körül szoktak összejönni általában. Ám 15-én, vasárnap délután felkerült az Index f?oldalára egy hír az el?adásomról, kiemelve pedig ez a mondat virított: „Jogtanácsosunk javaslatára nem fogom leírni, hogy Bogár László a Nemzet Hülyéje.” Érvelés, vita nincs, csak ítélet, a fenti hangfekvésben. Másnap harminc f? helyett több mint százan voltak kíváncsiak rám, és ez azt is jelzi, hogy a létrontó szándék nem mindig tud célba érni, az ingyenreklám pedig kétségtelenül jól jött, der?sen beszélgettünk, és sokan elmondták, hogy kifejezetten ez az Index-bejegyzés ösztönözte ?ket arra, hogy eljöjjenek.

A második eset 2013. július 14-én történt, a f? célpont ezúttal látszólag nem én voltam, hanem a Magyar Hyperion cím? új elméleti folyóirat, amelynek beköszönt? számába én is írtam egy cikket, és az Index bejegyzése ezt torolja meg. Javarészt velem foglalkozik, a címben is t?lem idéz, kétségtelen, kissé kevésbé útszéli stílusban, mint az el?z? esetben, és ráadásul úgy, hogy közben megint óriási ingyenreklámot csinál az új folyóiratnak. (Amit egyébként a szerkeszt?ség nevében ezúton is köszönök.)

És végül a harmadik eset, amely hogy, hogy nem, éppen azon a napon került ki az Index címlapjára, amikor itt, a Magyar Hírlapban megjelent egy írásom Ez már nem elmélet… címmel. Arról írtam, hogy ami a világban „történik”, az már nem „összeesküvés-elmélet”, hanem napi rutin szintjén zajló „összeesküvés-gyakorlat”. Érdekes módon éppen erre a napra id?zítették annak a felmérésnek a közzétételét, amelyben arra a „megdöbbent?” következtetésre jutottak, hogy a magyarok jelent?s része hisz abban, hogy a „titkos háttérhatalom” létezik. Az alábbiakat írták: „A Magyar Ember abszolút vev? a különböz? háttérhatalom-elméletekre. A vizsgálatból ugyanis kiderült: a magyarok 42 százaléka »tudja«, hogy nem a kormány irányítja az országot, hanem valakik a háttérb?l mozgatják a szálakat, és csak a magyarok 36 százaléka veti el egyértelm?en ezt a nézetet.” (Tegyük hozzá, ennek a harminchat százaléknak körülbelül a fele magából az „összeesküvés-gyakorlatából él”, méghozzá nem is

rosszul, így még szép, hogy azt hazudja, hogy nincs az a háttérhatalom, amely a kitartója!) Majd ezzel zár: „A háttérhatalom-elmélet Bogár Lászlón kívül leginkább az ún. »alacsony státuszú« – legfeljebb szakmunkás végzettség?, szegényebb – férfilakosság körében elterjedt”.

Újra csak köszönet azért az elismerésért, hogy a jelek szerint lehet némi szerepem abban, hogy a társadalom szegénységre ítélt többsége legalább is ébredez?ben van, és lassan megérti, hogy a magát nem létez?nek tekint? birodalom hogyan fosztja ki olyan példátlan kegyetlenséggel, mint eddig még senki a történelmében. A legmulatságosabb, hogy ezekkel az írásokkal ?k maguk szolgáltatnak bizonyítékot arra, hogy ez az „összeesküvés” létezik. Ezek az akciók ugyanis a „nem létez?” birodalom védekez?-reflexei, és a jelek szerint még arra sem ügyelnek, hogy ezzel ?k maguk teszik nyilvánvalóvá a létezését. Hogy aztán tényleg nem látják ezt a meglehet?sen egyszer? összefüggést, vagy valami más ok húzódik meg a törekvésük mögött, az majd az általuk el?idézett „szép új világban” fog eld?lni.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Ajánló